

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 6. Quænam sunt Excommunicationes reservatæ Papæ, & Episcopis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

gravi. Non sit tamen irregularis; nec electio aut provisio est irrita, sed solum irritanda, c. ult. de Cleric. excom.

3. Privatio administrationis licetæ Sacra-
mentorum, ex eod. cap. ubi dicitur: peccare
conferendo Ecclesiastica Sacraenta.

Q. 6. Quænani sunt Excommunicationes reser-
vatæ Pape, & Episcopis?

Resp. Circa hoc consuli debet propriæ Dioce-
sis Rituale. Hic tamen operæ pretium est
explicare Excommunicationem contra per-
cussores Clericorum à Conc. Gener. Later.
2. can. 15. latam his verbis. Placuit ut si quis
suadente diabolo hujus sacrilegii reatum incurrit,
quod in Clericum vel Monachum violentas manus
injecerit, anathematis vinculo subjaceat; & nul-
lus Episcoporum illum præsumat absolvere, nisi
mortis urgente periculo, donec Apostolico con-
spectui præsentetur, & ejus mandatum suscipiat.

1. Nemo cuiusvis ordinis, dignitatis, sexus,
statu ab ea eximitur, ne impubes quidem ra-
tionis compos. Imò hanc incurunt man-
dantes, consentientes, & consulentes, effectu
secuto, item non impedientes, si ex officio ad
hoc teneantur, vel si potuerint impedire sine
damno periculove suo, & dolosè permiserint,
c. 47. de sent. excom. Item ratam habentes
percussionem suo nomine factam, etiam si
non consuluerint nec mandaverint, c. 23. de
sent. excom. in 6. Item Clericus seipsum vul-
nerans ex malitia seu passione: secus si ex de-
votione.

2. Per

2. Per Clericum intelligitur quilibet primâ saltē tonsurâ initiatus, modo habitum gestet Clericalem, etiam conjugatus modò cum una virgine, c. un. *de Cler. conjug. in 6.* per Monachum intelliguntur omnes utriusque sexûs religiosi c. 33. *de sent. excom.* etiam Laici conversi ibid. c. 5. *de sent. excom.* & novitii c. 21. eod. tit. in 6. Item Eremita subiectus alicui regulæ & Superiori Ecclesiastico & habitans in oratorio auctoritate Episcopi.

3. Instigante diabolo, hoc est, illicitè & injustè.

4. Per has voces, *manus violentas injecerit*, intelligitur quævis actio corporalis, de se violenta, injuriosa, ac contumeliosa circa Clericum, vel Religiosum, aut res ei adhærentes, per se sufficiens ad gravem injuriam contra honorem, & reverentiam debitam tali persona, sive fiat manu, sive baculo, gladio, lapidibus, &c.

Hinc ipso facto excommunicatus est 1. qui tales percutit, vulnerat, conspuuit, evellit crines lacerat vestem, &c. ita ut actio sit gravior injuriosa. Idque etiamsi Clericus consentiat. Quia actio non ideo desinit esse injuriosa Ordini Clericali, in cuius favorem lata est excommunicatio, cap. 36. *de sent. excom.*
 2. Qui concludit aut violenter detinet in carcere, vel loco unde sine dedecore exire nequit.
 3. Qui persecutur, ut in flumen vel fossam incidat, equo decidat, &c. 4. Qui manus violentas injicit in equum, cui is insidet, occidendo

dendo, vulnerando, lœdendo, sistendo per frænum, quæ actio est gravis in ratione contumelie, &c.

5. Hæc Excommunicatio non contrahitur.
1. Quando actio non est de se violenta, licet sit injusta, ut cum fur clam abscindit crumenam. Item si fiat sine violenta manuum injectione, ut cum verbis contumeliosis afficitur. 2. Si percussio sit jocosa, aut casualis, ut cum janitor vel apparitor arcens turbam, fortuito casu percutit Clericum in turba versantem, c. 3. *de sent. excom.* 3. Si nescias esse Clericum. 4. Si Prælatus, Pater, Magister subditum in Minoribus constitutum correctionis causâ moderatè percutiat, habitâ ratione culpæ, quamvis ira accedat. Item qui alios è familia sua, vel propinquos in Minoribus constitutos leviter percuferit, ut cohibeantur à suis violentiis, & scientiâ bonisque moribus imbuantur, c. 54. *de sent. excom.* imò Prælatus, & Præceptor Ecclesiasticus potest in Majoribus constitutum correctionis & disciplinæ causâ castigare, c. 10. eod. Tit. modò per se, vel per alium si necessitas urgeat, castiget; non tamen per Laium, alioqui contrahitur excommunicatio, c. 24. eod. 5. Si Clericus etsi culpabiliter percutiatur eo instanti, quo deprehenditur turpiter agens, hoc est actum quemvis impudicum exercens cum Matre, Uxore, Filia, vel Sorore percutientis: secùs, si cum alia. Item si quis Clericum percutiat, ad defendendam vitam aut bona sua, cum debita moderatione, c. 3. *de sent.*

de sent. excom. 6. Si percutiatur Clericus; qui à privilegio Canonis, excidit, v. g. Bigamus, vel qui ter monitus non gestat habitum Clericalem.

6: Duplex distinguitur Clerici percussio etiam mortalis. Alia dicitur enormis ac gravis, & talis censetur vel ratione valde magnæ gravitatis ipsius percussionis; qualis est occiso, mutilatio, notabilis effusio sanguinis ex vulnere, carnis laceratio, dentium vel multorum capillorum evulsio: vel ratione eminentiae personæ percussæ; ut si sit Episcopus vel Prælatus, etiam si alapâ tantum percutiatur.

Altera dicitur levis seu mediocris, scilicet comparatè ad enormem; & est ea, quæ nullam maculam, lacerationem carnis, mutilationem, copiosi sanguinis effusionem, nec dentium aut multorum capillorum evulsionem intulit, nec est contra Episcopum, Cardinalem, vel Prælatum, nec magnum scandalum parit.

1. Est reservata Papæ. 2. Episcopis, c. 17. *de sent. excom.* Prælati verò Religiosorum possunt absolvere suos se invicem percutientes, modò percussio non sit enormis. Quod si Religiosus percussus non subjaceat eidem Superiori, percutiens debet à suo & percussi Prælato absolvi, c. 23. *eod. Tit.* Si Religiosus Clericum facultarem percusserit, non potest absolvi nisi ab Episcopo, c. 21. *de sent. excom. in 6.* vel à Papa si percussio sit enormis.

CAPUT